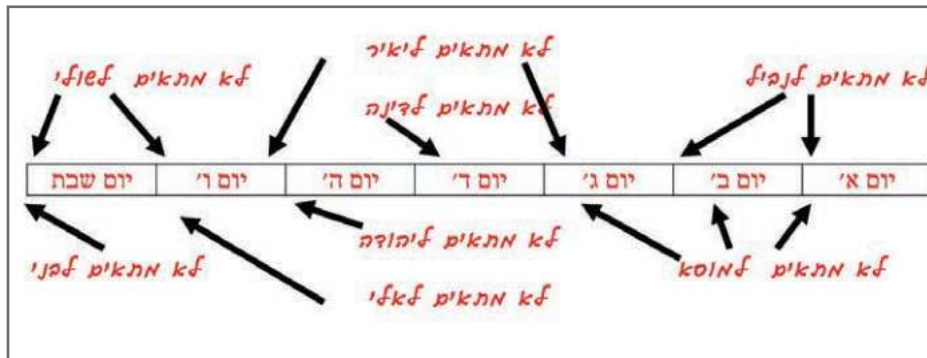

גשם גשם, אל תרד

בזכות לימודי הקבלה של במבה, הגענו לתובנות מרחיקות לכת בנושאי מזג אוויר, מתמטיקה ומאזן הכוחות בין הפרט לקולקטיב

התכרבלנו, במבה (החתול) ואנוכי על הספה בסלון, עטוי פים בשמיכת טלאים אתיופית והקשבנו לתחזית מזג האוויר. השנה, הודיע רופ בסבר פנים חייכני עד קודר, הולכת להיות שחונה ביותר.

כאן החל הסבר מטאורולוגי ארוך ופתלתל שתחילתו בהתפרצות הרי הגעש באיסלנד, עובר דרך שיטות החיזור של מדוזה חוטית וסופו בהשפעת קרני הגמא על הציפורניים של במבה. אז מה אתה בעצם אומר, הקשתה המראיינת. אני אומר, עונה לה רופ, שבחורף הזה יהיו לא יותר מעשרה ימי גשם. אמר ולא יסף.

שוקי (הכלב) הרים את הראש מפינת הרביצה שלו. ראיתי שהחשבונייה הגרוזינית שברא"ש עובדת במהירות. עשרה ימי גשם בחורף, אמר, זאת אומרת בערך חצי יום גשם לשבוע. ועוד הוסיף שוקי ואמר, אילו רק ידעתי באיזה חצי יום בש"ב בוע הבא ירד הגשם, הייתי יכול לתכנן את הביקור שלי בפארק ללא חשש שאירטב.

בהינו במרקע כמה דקות על קבוצה של גברים מזוקנים ונשים מתפללים לגשם, כאשר פנה אליי במבה עם החיידק הערמומי שלו ואמר: אתה הרי רוצה להוכיח תמיד כי להיות ירוק מוסיף לאיכות החיים. מה אתה מציע, שאלתי, ומיד הצטערתי על השאלה.

התיישבנו שלושתנו סביב השולחן במטבח, במבה לגם מהשוקו, אני מהייין ושוקי רשם את הנתונים שנאספו כל הערב, חיבר, חיסר, חילק ולבסוף הציג לפנינו את התוצאות בטבלה שבתמונה.

הבטנו בתדהמה בתוצאות, ואז הבנתי למה נסגרו ארובות השמים. בתור קולקטיב כולם רוצים גשם, אבל בתור אנשים פרטיים הגשם לא כל כך נוח. רוצים, אבל לא היום ורצוי במקום אחר.

וכך גילינו עוד אקסיומה מתמטית: סכום הרצונות של אנשים פרטיים גדול מהרצון של הקולקטיב שיש בו אותו מספר אנשים.

היזהרו, שליטים!

* הכותב הוא חבר בתנועת כפר ורדים ירוק. לתגובות: tuviae@netvision.net.il

השאלון. במבה רק עצם את עיניו כאשר מישוהו דפק בדלת. היי"תה זאת השכנה ממול, לבושה בבגד ספורט לבן וסרט ירוק מתוח סביב ראשה. סליחה, אמרה, עברתי וראיתי אור, שמעתי שאתם עושים סקר ואני מאד מבקשת, ביום שלישי אני ניסעת לשמור על הנכד שלי ברעננה ואני לא אוהבת לנסוע בגשם.

לא הספקתי לענות כאשר הטלפון צלצל. על הקו נביל הקבלן. אהלן, אמר, מחרתיים יש לי יציקה גדולה והרבה הכנות עד היציקה. אולי אפשר שבימים הקרובים הגשם ירד רק אחרי השעה חמש?

תפסתי פיקוד וחילקתי את העבודה. אני בטלפון, במבה בפלפון ושוקי מקבל את הפניות ורושם הכל במחברת. רק אחרי חצות הכול השתק.

אני מציע, אמר במבה, שנע"רוך סקר. נעבור בין כל מכרינו, בכפר ומחוצה לו, ונברר אצל כל אחד מתי הוא היה רוצה שירד גשם בשבוע הבא.

"ואז מה?", שאלתי בחשש. אתה הרי יודע, אמר במבה, שבזמן האחרון אני מתעניין בלימודי הקבלה. כאשר יהיו לי תוצאות הסקר אפנה בדרכים הקבליות לזאת שקובעת ואציג לה את הנתונים. הופתעת? לא ידעתי כי מאחורי החזות הצי"נית מסתתר פמיניסט מושבע.

שוקי נרגש מהתרחשות אמר: אני מוכן לעבור ברחוב מבית לבית ולאסוף נתונים לסקר. רק תתקשרו למועצה ותודיעו שאני לא משוטט סתם, אני בתפקיד! אין צורך, אמר במבה. הרי ידוע לכל כי לחתולים יש תשע נשמות. כל מה שעלי לעשות זה לעצום את עיני וכל הנשמות שלי תצאנה ויעבירו את